

Kitab Daniel - Angka Opat Belas

Daniel Bab Dua – Ringkesan jeung Kacindekan Bagian Kahiji

Jeff Pippenger

2023-12-09

“Dina Wahyu, sakabéh kitab dina Alkitab patepang sarta dipungkas. Di dieu aya panambahan tina kitab Daniel.” Acts of the Apostles, 585.

Kabeneran anu ku Yahya diidentipikasikeun minangka “Wahyu Yesus Kristus,” anu ku Singa ti kaom Yuda geus dibuka segel-segelna pikeun umat-Na ti saprak Juli 2023, dihontal kana kasampurnaan nalika kitab Daniel di hijikeun jeung kitab Wahyu. Daniel pasal dua ngagambarkeun amanat malaikat kadua dina kontéks ujian patung sato galak dina poé-poé panungtungan. Eta ngébréhkeun hiji prosés pangbuktian jeung hiji jangka waktu pangbuktian anu husus.

Mangsa jeung prosés dina Daniel pasal dua, anu dilambangkeun ku tujuh puluh taun panawanan Daniel, ngalambangkeun mangsa pangujian urang Protestan dina sajarah Millerite. Urang Protestan gagal dina prosés pangujianna sarta jadi putri-putri Roma. Sacara nubuatan, hiji putri ngalambangkeun indungna; sarta Roma téh hiji sato galak nubuatan. Kagagalan maranéhna jeung robahan saterusna jadi putri-putri Roma ngalambangkeun ujian gambar sato galak dina sajarah urang ayeuna, sabab maranéhna robah jadi hiji gambar sato galak. Ku kituna, prosés pangujian urang ayeuna dilambangkeun ku tujuh puluh taun panawanan Daniel, jeung ogé ku sajarah pekabaran malaikat kadua dina gerakan Millerite.

Dina sajarah amanat malaikat kadua anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, aya hiji mangsa husus jeung prosés pangwidian anu sacara simbolis diwakilan ku impian Nebukadnésar ngeunaan patung jeung sato galak; sabab hiji karajaan dina nubuat Alkitab ogé mangrupa sato galak. Nebukadnésar jeung golongan élit agama urang Kasdim ngawakilan jalma-jalma anu gagal dina pangwidian éta, sedengkeun Daniel jeung tilu jalma anu pinunjul ngawakilan jalma-jalma anu lulus dina pangwidian éta. Bisa waé katingalina sabalikna, tapi kagagalan Nebukadnésar ditegeskeun dina pasal tilu kitab Daniel.

Dina prosés pangujian, anu digambarkeun boh dina Daniel pasal hiji boh pasal dua, aya titinggal-titinggal nubuat nu tangtu anu sajajar jeung bebeneran-bebeneran anu kakara nembe ditepikeun dina kitab Wahyu. Dina pasal hiji, “sapuluh poé” ngawakilan mangsa pangujian anu ngantarkeun Daniel nembongkeun rupa anu leuwih saé jeung leuwih gempal ku sabab anjeunna ngadahar kadaharan sawarga, ari golongan sida-sida anu séjén nembongkeun gambaran jalma-jalma anu ngadahar dahareun raja. Raja, sacara nubuat, nyaéta hiji karajaan, jeung sacara nubuat ogé raja atawa karajaan téh mangrupa hiji sato galak. Maranéhna anu rarayna nembongkeun hasil tina ngadahar dahareun raja, nembongkeun gambaran sato galak.

Dina pasal kadua Kitab Daniel, Daniel keur neneda supaya ngartos kana “rusiah” anu disumputkeun tina impian-gambar Nebukadnesar. Anjeunna kudu nyaho naon éta impian, sarta naon hartina. Anjeunna ngagambarkeun jalma-jalma dina poé-poé pamungkas anu keur neangan

supaya ngartos kana rusiah-rusiah anu patali jeung dibukana Wahyu Yesus Kristus, sabab dibukana Wahyu Yesus Kristus téh mangrupa “rusiah” nubuat anu pamungkas anu dibuka saméméh panto kasempetan rahmat ditutup. Sakumna nabi, kaasup Daniel, keur nandaan poé-poé pamungkas. Ikhtiar Daniel pikeun ngartos kana éta “rusiah” téh mangrupa ikhtiar hirup-atawa-paéh, sakumaha ogé ujian gambar sato galak pikeun umat Allah dina poé-poé pamungkas.

“PANGERAN parantos nembongkeun ka abdi kalayan écés yén gambar sato galak éta bakal diwangun saméméh mangsa rahmat ditutup; sabab éta bakal janten ujian anu gedé pikeun umat Allah, anu ku dinya nasib maranéhna pikeun salalanggengna bakal diputuskeun.” Manuscript Releases, jilid 15, 15.

Doa Daniel, waktu anjeunna narékahan pikeun ngartos éta “rusiah,” ngagambarkeun hiji tanda jalan anu husus dina sajarah umat Allah dina poé-poé panungtungan. Kitab Daniel nyayagikeun dua saksi anu netepkeun tanda jalan “doa” dina poé-poé panungtungan. Tanda jalan éta ayana dina mangsa waktu anu diwakilan ku amanat kadua tina unggal garis reformasi.

Latar nubuat tina dua doa éta nyaéta tujuh puluh taun panawanan, anu minangka lambang ngagambarkeun “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Dina Daniel dua, dina ayat kahiji, ngaran “Nebukadnesar” didobelkeun, anu pangedobelan hiji kecap dina Kitab Suci mangrupa lambang tina amanat malaikat kadua.

Dina tulisan-tulisan Sister White aya sababaraha rujukan anu nandakeun yén Daniel pasal tilu téh lambang tina hukum Minggu. Daniel pasal hiji ngabogaan sakabéh ciri khas pesen malaikat kahiji, sarta urang dibéjaan yén moal bisa aya pesen katilu (Daniel pasal tilu) lamun teu aya pesen kahiji jeung kadua.

Ujian ngeunaan gambar sato galak parantos dijentrekeun ku Ellen White minangka ujian anu kudu urang lulus saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup, jeung saméméh urang dipasih meterai. Nalika musik dimaénkeun dina Daniel pasal tilu, mangsa kasempetan rahmat sacara simbolis ditutup, sabab pasal tilu ngalambangkeun hukum Minggu. Musik Nebukadnésar ngalambangkeun wirahma anu ku palacur Tirus tuluy mimiti ditembangkeun ka raja-raja bumi dina ahir tujuh puluh taun simbolis nalika manehna parantos dipopohokeun.

Jeung bakal kajadian dina poe eta, Tirus bakal poho salila tujuh puluh taun, nurutkeun lilana mangsa hiji raja; sanggeus ahir tujuh puluh taun Tirus bakal nyanyi kawas saurang palacur. Candak kacapi, ngideran kota, eh palacur anu geus kaliwat dipopohokeun; jieun wirahma anu merdu, nyanyikeun loba lagu, supaya maneh diinget deui. Jeung bakal kajadian sanggeus ahir tujuh puluh taun, yén PANGERAN bakal ngalongok Tirus, sarta manéhna bakal balik deui kana upah palacurna, sarta bakal ngalakukeun cabul jeung sakabeh karajaan dunya anu aya dina beungeut bumi. Yesaya 23:15–17.

Nyonya White ngaidentifikasi talatah tilu malaikat téh minangka tilu ujian.

“Loba jalma anu maju nepungan Panganten Pameget dina handapeun talatah malaikat kahiji jeung kadua, nampik talatah katilu, nyaéta talatah panungtungan anu nguji anu kudu dipasihkeun ka dunya, sarta sikep anu sarupa bakal dicokot nalika panggero panungtungan

ditepikeun.” Review and Herald, October 31, 1899.

Dumasar kana sababaraha saksi, Daniel pasal dua téh nyaéta amanat malaikat anu kadua. Sajarah pangkuatan malaikat anu kahiji nepi ka pangadilan, nyaéta sajarah anu digambarkeun ku tujuh puluh taun panaklukan Daniel. Latar do’a Daniel dina pasal dua kajadianana lumangsung dina jero tujuh puluh taun éta, anu mangrupikeun lambang tina “tujuh kali”.

Doa dina pasal kasalapan dimimitian ku rujukan langsung kana tujuh puluh taun. Latar kenabian tina duanana doa téh sarua. Éta ngagambarkeun rupa-rupa aspék tina doa anu sami, nanging duanana ditempatkeun dina latar anu sami, nyaéta “tujuh kali,” sarta duanana saluyu jeung waymark “doa” anu aya dina sajarah saratus opat puluh opat rébu umat dina poé-pocé pamungkas.

Nalika Daniel neneda dina pasal salapan, anjeunna aya dina hiji “mangsa transisi” nubuat ti karajaan Babul ka karajaan Media jeung Pérsia. Titik transisi éta ogé mangrupa hiji tanda jalan, sarta éta ogé sajajar jeung titik transisi anu sarua dina gerakan malaikat katilu, nalika umat Allah paéh di jalan minangka “Laodikea”, sarta kaluar tina kubur minangka “Filadelfia”. Titik transisi pikeun gerakan malaikat kahiji sajajar boh jeung titik transisi Daniel, boh jeung gerakan malaikat katilu, sarta katiluna patalina langsung jeung “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Transisi ti Filadelfia ka Laodikea dina gerakan Millerite lumangsung ku datangna “caang anyar” ngeunaan “tujuh kali” dina taun 1856, sarta panolakan saterusna kana “tujuh kali” éta sapinuhna dina taun 1863. Daniel dina pasal salapan, gerakan malaikat kahiji dina mangsa Millerite, jeung gerakan malaikat katilu dina jaman urang, sadayana miboga hiji titik transisi anu sajajar silih, sarta katilu titik transisi éta sadayana ditempatkeun dina kontéks “tujuh kali”.

Dina sajarah prosés pangujian, Daniel ngagambarkeun utusan anu dipaparin cahaya, anu mimiti dibagikeunana ka tilu rancanganana, ku kituna anjeunna ngalambangkeun peran kenabian “Elia”, anu jadi “sora anu ngagorowok di padang gurun”.

“Rahasia” dina Daniel pasal dua nandakeun yén karajaan kadalapan dina nubuat Alkitab téh “asalna tina tujuh” karajaan. Ku sabab éta mangrupa gambaran kahiji ngeunaan karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab, ku kituna éta nyambung ka gambaran panungtungan ngeunaan karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab anu kapanggih dina Wahyu pasal tujuh belas. Karajaan kadalapan éta, anu “asalna tina tujuh” karajaan saméméhna, keur nunjuk kana titik peralihan anu netepkeun Babul modéren minangka pasatuan tilu-rangkep tina naga, sato galak, jeung nabi palsu. Impian Nebukadnesar ngeunaan patung éta ahirna keur ngaidéntifikasi karajaan kadalapan di bumi dina sajarah nubuat.

Karajaan dina nubuat Kitab Suci mangrupikeun sato galak, ku kituna bebeneran anu dilambangkeun ku impian Nebukadnesar ngeunaan arca téh mangrupa rujukan anu kahiji ka sato galak panungtungan, sakumaha ogé diidéntifikasi dina Wahyu pasal tujuh belas. Ku sabab éta, impian Nebukadnesar dina tungtungna téh mangrupikeun impian ngeunaan arca sato galak anu kadalapan jeung anu pamungkas. Ieu téh impian ngeunaan “arca sato galak”.

Éta nyalira mangrupa panguatan ngeunaan pentingna ngawanoh titik transisi anu kajadian dina gerak malaikat katilu, tapi “rusiah” éta ogé mangrupa konci anu ngahijikeun jeung netepkeun

sabagéan gedé tina naon anu ku artikel-artikel saméméhna geus diidentifikasi ngeunaan sajarah anu nuturkeun tanggal 18 Juli 2020. Dina éta artikel-artikel, geus dipidangkeun yén opat waymark tina unggal gerak reformasi anu suci, anu dilambangkeun ku tujuh puluh taun panawanan Daniel, salawasna miboga téma anu sarua.

Opat waymark éta dina mangsa Kristus ditempatkeun dina kontéks “pupusna jeung hudang deui”. Waymark kahiji, anu ngalambangkeun panguatan pesen kahiji, nya éta baptisan Kristus, lambang pupusna jeung hudang deui. Waymark kadua, anu ngalambangkeun kuciwa kahiji dina sajarah éta, nya éta pupusna jeung hudang deui Lasarus. Waymark katilu nya éta asupna anu pinuh ku kameunangan ka Yerusalem, ngalambangkeun Midang Peuting. Kristus keur nuju ka pupusna-Na jeung hudang deui-Na, sarta Lasarus, wawakil hirup tina pupusna jeung hudang deui, mingpin iring-iringan éta. Lasarus ogé netepkeun yén salila pangwartaan Midang Peuting, umat Allah “disegel”.

“Mukjizat pangagungna ieu, nyaéta ngahirupkeun deui Lazarus, kudu netepkeun meterai Allah kana padamelan-Na jeung kana pangakuan-Na kana kaallahan.” *The Desire of Ages*, 529.

Waymark kaopat pangadilan éta nya éta salib, anu ogé mangrupa pupus jeung hudang deui. Mangsa opat waymark éta dilambangkeun ku tujuh puluh taun panangkaran Daniel.

Dina sajarah kaum Millerite, téma utamana nyaéta “prinsip sapoé pikeun sataun”, sarta tanggal 11 Agustus 1840 mangrupikeun pangukuhan tina prinsip éta. Kuciwa anu kahiji téh mangrupa hasil tina panerapan anu salah kana prinsip sapoé pikeun sataun. Pekik Tengah Peuting téh mangrupa panyampurnaan prinsip sapoé pikeun sataun dina patalina jeung nubuatan dua rébu tilu ratus taun jeung nubuatan dua rébu lima ratus dua puluh taun, tuluy Pangadilan Pamariksaan mimiti lumangsung nalika éta nubuatan-nubuatan sapoé-pikeun-sataun kagenepan dina tanggal 22 Oktober 1844. Téma tina kaopat patok jalan dina sajarah kaum Millerite nyaéta “prinsip sapoé pikeun sataun”. Mangsa tina opat patok jalan éta dilambangkeun ku tujuh puluh taun pangbuangan Daniel.

Dina jaman raja Daud, téma utamana nyaéta “tabut Allah”. Nalika Daud dipaparin kakawasaan, anjeunna tuluy netepkeun pikeun mawa tabut éta ka kota Daud.

Jeung Daud teras maju, sarta beuki agung, sabab PANGERAN, Allah semesta alam, nyarengan anjeunna. 2 Samuel 5:10.

Kaceuceub anu kahiji kajadian waktu Uza dosa ku nyabak Peti Perjangjian. Waymark anu katilu nyaéta waktu Daud ngartos yén Gusti parantos ngaberkahan kulawarga Obededom urang Gat, tempat Peti Perjangjian disimpen ti saprak pambarontakan Uza. Tuluy Daud angkat sarta nyandak deui Peti Perjangjian pikeun asupna anu pinuh ku kameunangan ka Yerusalem (najan ahirna pamajikanana némbongkeun amarah anu teu pantes sarta “kaceuceub” kana asupna Daud). Unggal hiji tina opat waymark éta dilambangkeun ku Peti Perjangjian. Mangsa tina opat waymark éta dilambangkeun ku tujuh puluh taun pangbuangan Daniel.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, Islam tina “Cilaka” katilu dileupaskeun, tuluy ditahan deui. Tanggal 18 Juli 2020 nya éta hiji ramalan anu gagal ngeunaan peran Islam. Talatah anu

ngahirupkeun deui tulang-tulang garing anu paéh téh asalna ti “opat angin”, anu mangrupikeun lambang Islam sarta ngawakilan talatah Ceurik Tengah Peuting. Karuksakan nasional anu nuturkeun kamurtadan nasional tina hukum Minggu di Amérika Sarikat dibawa ku Islam tina “Cilaka” katilu. Mangsa tina opat waymark éta digambarkeun ku tujuh puluh taun pangasingan Daniel.

Gerakan malaikat nu kahiji ngawakilan gerakan malaikat nu katilu, sarta amanat Ceurik Tengah Peuting dina sajarah kaum Millerite mangrupikeun pamaréntahan kana ramalan nu gagal anu ngabalukarkeun kaciwa nu kahiji.

“Jalma-jalma nu kuciwa éta ningali tina Kitab Suci yén maranéhna aya dina mangsa panyarekan, sarta yén maranéhna kudu kalayan sabar ngadagoan kalaksanakeunana eta tetenjoan. Bukti anu sarua anu ngarahkeun maranéhna pikeun ngarepkeun Gustina dina taun 1843, ngarahkeun maranéhna pikeun ngarepkeun Anjeunna dina taun 1844.” Early Writings, 247.

Bukti anu sarua ngeunaan hiji serangan Islam ka Nashville, nya éta bukti ngeunaan hiji serangan ka Nashville anu bakal kajadian minangka tanggapan kana dipaksakeunana ibadah Minggu. Tulisan-tulisan Roh Nubuat teu kungsi gagal. Ramalan ngeunaan hiji serangan ka Nashville ditepikeun dina tulisan-tulisan Roh Nubuat. Ramalan Nashville éta bakal digenepan, tapi ramalan ngeunaan serangan ka Nashville éta bakal dumasar kana hiji koréksi kana ramalan saméméhna anu geus gagal, sakumaha anu kajadian dina sajarah Millerite. Ieu digenepan dina waymark kaopat, nyaéta waymark anu ngawakilan “pangadilan”.

Yesus salawasna ngagambarkeun ahir ku awal, jeung waymark kahiji tanggal 11 Séptémber 2001 nyaéta hiji serangan ku Islam, ku kituna dina pangadilan hukum Minggu, bakal aya hiji serangan Islam ka Nashville. Bisa waé éta ogé ngawengku target-target séjén, tapi pesen Midnait Cry téh nyaéta pesen anu mangrupa koréksi tina pesen anu ngahasilkeun kuciwa kahiji. Kuciwana kahiji disababkeun ku dosa nerapkeun unsur waktu kana éta ramalan, lain ku kecap-kecap Ellen White.

Penting pikeun ngakuan yén opat patok jalan anu dimimitian dina “pangkuatan” pesen kahiji (anu dina kitab Daniel kajadian dina awal tujuh puluh taun simbolis), salawasna diatur ku téma anu sarua. Upami anjeun parantos narima 11 Séptémber 2001 salaku hiji panyanggenan nubuat, sacara nubuat anjeun parantos ngadahar “buku anu disumputkeun”. Sacutik pisan jalma anu saéstuna ngadahar éta bebeneran, nanging aya sawatara, sakumaha dilambangkeun ku Daniel, anu netepkeun dina haténa supaya henteu najis ku dahareun Babul. Tapi aya ogé anu ngaku percaya yén 11 Séptémber 2001 téh panyanggenan nubuat, tapi ngabantah yén éta lain Islam, tapi kulawarga Bush, atawa para globalis, atawa para Yésuit, atawa CIA, atawa sawatara gabungan tina pihak-pihak anu biasa disebut, anu remen dipaké ku para ahli téori konspirasi modéren. Salaku Alfa jeung Oméga, Yesus ngagambarkeun tungtung ku awalna, ku kituna lamun urang salah ngeunaan naon anu sacara nubuat dilambangkeun dina 11 Séptémber 2001, urang keur ngaruksak kamampuhan urang pikeun ngabagi kalawan leres Firman nubuat ngeunaan “bebeneran”.

“Panguatan” tina pesen kahiji dina sajarah Millerite nya éta Islam tina Balahi nu kadua, sarta panguatan éta ngalambangkeun panguatan dina 11 Séptémber 2001, anu ditimbulkeun ku Islam

tina Balahi nu katilu.

Islam dina waymark nu kahiji, ngaidentifikasi Islam dina waymark nu pamungkas. Waymark nu pamungkas ngagambarkeun pangadilan, sarta Amérika Sarikat diadili dina hukum Minggu. Ieu téh amanat kadua tina Ezekiel dina pasal tilu puluh tujuh, anu ngahirupkeun nu paéh, sarta amanat éta nyaéta amanat tina waymark nu katilu, nyaéta Midnight Cry. Ieu téh amanat panyegelan, sakumaha dilambangkeun ku asupna Kristus kalayan kameunangan bari nunggang kana hiji “kalde”, lambang Islam. Amanat panyegelan Midnight Cry dipanggul ku Islam.

Bejakeun ka putri Sion, “Tingal, Rajamu sumping ka anjeun, lemah lembut, sarta nunggang kana hiji kalde, nya éta anak kalde, anak hiji kalde.” Mateus 21:5.

Ramalan kadua Yézékiel asalna tina “opat angin”, anu ogé mangrupa lambang Islam. Kanyataan ieu kacida pentingna sangkan kaharti kalayan écés, sabab pesen anu disebut Panyambat Tengah Peuting téh nyaéta pesen anu ngaidéntifikasi Islam tina Cilaka katilu minangka kakawasaan anu mawa panghukuman ka Amérika Sarikat dina hukum Minggu, sarta ngabalukarkeun karuksakan nasional anu nuturkeun éta parentah.

Tujuh Tarompet dina Kitab Wahyu mangrupikeun panghukuman Allah kana paksaan ibadah poé Minggu ku boh Roma kahiru boh Roma kapapaan.

1. Opat Tarompét anu kahiji ditumpeskeun ka Roma kahiru sanggeus Konstantinus ngalaksanakeun hukum Minggu anu kahiji dina taun 321.
2. Tarompét kalima jeung kagenep (anu ogé mangrupa Cilaka kahiji jeung kadua tina Islam) nya éta panghukuman Allah ngalawan Roma kapausan ku sabab hukum poé Minggu kapausan anu ditetepkeun dina Konsili Orléans, dina taun 538.
3. Tarompetu anu katujuh (anu mangrupa Cilaka katilu tina Islam) nya éta pangadilan anu ditibankeun ka Amérika Sarikat nalika éta nagara maksa ibadah poé Minggu dina mangsa nu caket ka hareup.

Islam tina Woe katilu ngagambarkeun waymark kahiji, nya éta 11 Séptémber 2001. Ramalan anu gagal ngeunaan serangan Islam ka Nashville dina 18 Juli 2020 ngagambarkeun kuciwa kahiji, waymark kadua. Talatah ngeunaan “opat angin” Islam, sakumaha digambarkeun dina nubuat kadua Yéheskiél dina pasal tilu puluh tujuh, ngagambarkeun Midnight Cry, waymark katilu, tuluy waymark kaopat, nya éta kalaksanakeunana ramalan anu gagal tanggal 18 Juli 2020 dina hukum Minggu. Éta téh opat waymark nubuat anu kajadian dina sajarah nubuat saratus opat puluh opat rébu, sakumaha digambarkeun ku tujuh puluh taun panawanan Daniel.

Pangakuan kana amanat Pekik Tengah Peuting mangrupikeun unsur utama tina “rasiah” anu diungkabkeun dina tamsil ka Daniel, nalika anjeunna neneda sangkan ngartos kana impian-gambar Nebukadnezar. Doana téh mangrupa patokan jalan anu perenahna dina ahir tilu satengah poé maotna dua saksi dina Wahyu sabelas. Doa Daniel dina Imamat dua puluh genep, sakumaha kacatet dina pasal salapan, lumangsung dina taun kahiji Darius. Ieu nempatkeun doa-doana dina titik-titik peralihan.

Titik peralihan dina sajarah Millerite téh nya éta taun 1856 nalika gerakan Millerite ngalih ti Philadelphia ka Laodicea nurutkeun James jeung Ellen White. Dina taun anu sarua, “caang anyar” ngeunaan “tujuh kali” sumping dina artikel-artikel Hiram Edson dina Review and Herald, tapi dina taun 1863 (“tujuh kali” saterusna), “tujuh kali” éta dipiceun sakabéhna. Daniel ngadoa “doa” anu diidentifikasi minangka “ubar” pikeun “panyebaran” tina “tujuh kali” dina titik peralihan antara karajaan kahiji jeung kadua dina nubuat Alkitab.

Tiluu satengah mangrupa lambang pikeun sarébu dua ratus genep puluh taun, anu satuluyna mangrupa lambang tina “tujuh mangsa.” Dina 18 Juli 2020, gerakan Laodikia Future for America nembongkeun pemberontakan ngalawan parentah Allah sangkan ulah deui ngagantungkeun hiji pesen nubuat kana waktu. Gerakan éta tuluy “dipaéhan” jeung “diasingkeun” di jalan dina Wahyu sabelas, anu ngalangkung ngaliwatan lebak tulang-tulang garing paéh dina Yehezkiel. Dina ahir mangsa “diasingkeun” éta, anu ogé mangrupa “mangsa antosan” dina misil sapuluh parawan, maranéhna ayeuna keur disaur kaluar tina kubur-kuburna ku “sora anu ngagero” ti jero “padang gurun” dina tilu satengah poé éta.

Sakumaha urang Millerit ahirna ngakuan yén maranéhna harita aya dina “waktu ngadagoan” dina Mateus pasal dua puluh lima jeung Habakuk pasal dua, kitu deui, “dua saksi paéh” diwajibkeun ngakuan di mana maranéhna aya nalika “sora di padang gurun” ngagero. Maranéhna kudu ngakuan yén maranéhna “sumebar”. Pangakuan éta mangrupa panggero kana “doa”, tapi lain saukur doa, éta mangrupa panggero kana doa Imamat dua puluh genep-na Daniel. Tanpa doa anu husus éta, moal aya kabangkitan rohani. Kabangkitan rohani éta nandaan titik peralihan ti Laodikea ka Filadelfia, sarta ngahasilkeun fénoména nubuat ngeunaan anu ka dalapan anu asalna tina anu tujuh, sakumaha dikonfirmasi ku patung Nebukadnesar dina Daniel pasal dua.

Nalika éta doa tobat jeung pangakuan kalaksanakeun, jangji-Na nya éta yén Allah baris émut kana perjangjian-Na sarta ngumpulkeun umat-Na anu geus paburencay. Nubuat kahiji Ezekiel ngahijikeun deui tulang-tulang éta, tuluy nubuatna ngeunaan “opat angin” ngarobah “urang Filadelfia” anu kakara dilahirkeun jadi hiji pasukan anu gagah... hiji pasukan anu gagah anu, nurutkeun Wahyu sabelas, tuluy kudu “diangkat ka sawarga” kalayan hiji “mega para malaikat”. Maranéhna tuluy jadi “panji” Gusti.

“Rusiah” Daniel pasal dua, sakumaha ayeuna keur diungkabkeun ku Singa ti kaom Yuda, negeskeun fénoména “anu ka dalapan tina anu tujuh” ... sarta unggal unsur nubuat séjén dina Daniel pasal dua sarua saluyu jeung runtuyan nubuat ngeunaan dua saksi dina Wahyu pasal sabelas. Dua saksi dina Wahyu pasal sabelas “diangkat jadi panji” dina “jam” anu sarua nalika hukum Minggu lumangsung, sabab maranéhna diangkat dina “gempa bumi gedé” dina Wahyu pasal sabelas. “Gempa bumi gedé” éta ngancurkeun sapuluh persapuluh tina kota, sarta Amérika Sarikat téh raja utama tina “sapuluh raja”, sarua saperti Perancis baheula, nalika “gempa bumi” Revolusi Perancis ngabasmi Perancis dina minuhan Wahyu pasal sabelas.

Kacumponan anu sampurna tina eta lini lumangsung ka sato galak “bumi”, jeung hukum Minggu dina karajaan sato galak bumi ngahasilkeun hiji oyag. Kacumponan anu sampurna tina “lini” dina Wahyu sabelas téh nya éta hukum Minggu nalika sato galak “bumi” “diuyag”, sarta murtad

nasional dituturkeun ku karuksakan nasional. Dina jam eta, dua saksi téh “diangkat jadi panji”. Maranehna “naék ka sawarga dina méga”, sakumaha Kristus naék ka sawarga pikeun panungtungan kalina. Kecap-kecap-Na anu pamungkas ka para murid, anu ngalambangkeun umat Allah dina poe-poe panungtungan, anu ogé bakal diangkat ka sawarga jadi panji, kacatet dina kitab Rasul-Rasul.

Tuluy Anjeunna ngandika ka maranéhna, “Lain bagi aranjeun uninga kana mangsa-mangsa atawa waktu-waktu, anu ku Rama geus ditangtukeun dina kakawasaan-Na sorangan. Tapi aranjeun baris narima kakawasaan, sanggeus Roh Suci sumping ka maraneh: sarta aranjeun bakal jadi saksi-saksi Kami, boh di Yerusalem, boh di sakuliah Yudea, jeung di Samaria, nepi ka tungtung bumi.” Jeung sanggeus Anjeunna ngandika hal-hal éta, nalika maranéhna nenjo, Anjeunna diangkat ka luhur; sarta hiji mega nampi Anjeunna kaluar tina paningal maranéhna. Rasul 1:7–9.

Jalma-jalma anu rek jadi “ensign” kudu ngajauh tina nerapkeun “times and seasons”, lamun maranéhna hayang narima kakawasaan Roh Suci pikeun ngalaksanakeun pagawean “ensign”.

“Rahasia” nu diungkabkeun ka Daniel dina pasal dua nyaéta rahasia tina Wahyu Yesus Kristus anu dibuka segelna pas saméméh panto kasempetan rahmat ditutup. “Rahasia” éta ngawengku “sajarah nu disumputkeun” tina “Tujuh Guludug.” Sajarah éta disusun dumasar kana kecap Ibrani anu kabentuk ku ngahijikeun hurup kahiji, hurup katilu belas, jeung hurup panungtung tina alfabét Ibrani. Nalika éta hurup-hurup di hijikeun, éta ngawangun kecap Ibrani “bebeneran.” Yesus téh “bebeneran,” anu ogé nya éta Nu Mimitina jeung Nu Panungtung. Tilu hurup éta ngagambarkeun struktur unggal gerakan reformasi anu agung, sabab éta ngagambarkeun malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Éta ngagambarkeun prosés panyucian tilu léngkah anu digambarkeun ku Daniel dina pasal dua welas, salaku “disucikeun, diputihkeun, jeung diuji.” Prosés ujian jeung panyucian tilu léngkah éta geus dipidangkeun salila leuwih ti dua dasawarsa ku Future for America, tapi ayeuna geus diidentifikasi minangka ngagambarkeun “sajarah nu disumputkeun” di jero garis-garis reformasi anu suci. “Sajarah nu disumputkeun” éta nyaéta panggenapan anu sampurna tina “Tujuh Guludug” anu geus diségel nepi ka ayeuna, pas saméméh panto kasempetan rahmat ditutup.

Geus lila dipikaharti yén Tujuh Guntur ngawakilan hiji “pedaran kajadian-kajadian anu lumangsung dina handapeun pekabaran malaikat kahiji jeung kadua,” sarta yén éta ogé ngawakilan “kajadian-kajadian nu bakal datang anu bakal diungkabkeun nurutkeun runtuyanana.” Ayeuna geus diungkabkeun ngaliwatan Wahyu ngeunaan “bebeneran,” yén tilu waymark panungtungan tina hiji garis reformasi téh mangrupa “sajarah nu disumputkeun” tina Tujuh Guntur. Waymark-waymark éta dimimitian ku kuciwa “kahiji” jeung dipungkas ku kuciwa “panungtungan.” Waymark nu di tengah nyaéta Seruan Tengah Peuting. Kuciwa kahiji nandaan mimiti “waktu nungguan”, anu réngsé dina Seruan Tengah Peuting. Pekabaran Seruan Tengah Peuting réngsé dina “pangadilan” tempat kuciwa panungtungan ditandaan.

Kakuciwa kahiji dina Daniel pasal dua nyaéta nalika Daniel sadar yén anjeunna geus dipasrahkeun ka handapeun hiji “putusan pati”. Tuluy anjeunna ménta “waktu”, sahingga nandaan mimiti “mangsa nunda”. Ieu tuluy ngantarkeun anjeunna kana pamahaman ngeunaan “rusiah” éta, nyaéta amanat Midnite Cry, anu satuluyna ditepikeun ka Nebukadnesar sangkan anjeunna tiasa

“ngahakiman” amanat Daniel.

“Pangadilan” Nebukadnesar kana impian éta jeung tafsirna anu dipasrahkeun ku Daniel nandaan waymark katilu tina tilu waymark anu ngagambarkeun “sajarah nu disumputkeun” tina Tujuh Guntur. Pangadilan éta ogé diangkat deui dina Daniel pasal tilu, anu ngagambarkeun prinsip anu pageuh digunakeun dina kitab Daniel jeung Wahyu, nyaéta prinsip “ngulang jeung ngalegaan”.

Urang baris ngabahas pasal katilu dina artikel salajengna, nanging pantes diidentifikasi di dieu yén pangadilan tina waymark katilu dina pasal katilu nandaan kuciwa anu pamungkas, anu geus dilambangkeun ku kuciwa anu kahiji. “Sajarah nu nyumput” tina tujuh guruh ngaidéntifikasi tilu waymark, dimimitian jeung dipungkas ku hiji kuciwa. Dina Daniel pasal dua, kuciwa anu kahiji pakait jeung hiji “parentah pati” ku Nebukadnésar, sarta dina pasal katilu, kuciwa anu pamungkas pakait jeung “parentah pati” séjén ku Nebukadnésar.

“Riwayat nu disumputkeun” ngeunaan “dua saksi”, anu ngawakilan gerakan Future for America, ngawakilan kuciwa tanggal 18 Juli 2020. Ti dinya mimiti “waktu nungguan” sakumaha digambarkeun ku “tilu satengah poé” dina Wahyu pasal sabelas. Hudangna jeung kabangkitan jalma-jalma anu “dipaéhan di jalan-jalan” ku sato galak anu naék kaluar ti “liang anu taya handapna” téh sacara husus dijentrekeun dina Firman nubuat Allah; tapi dina tingkat anu basajan, nalika dua saksi hudang, maranéhna ngartos “rasiah” anu dilambangkeun dina Daniel pasal dua.

“Rusiah” éta nya éta amanat tina Midnigh Cry, anu tuluy diwartakeun ku maranéhna nepi ka Daniel pasal tilu, nalika hukum Minggu anu baris geura datang téh sumping, sarta kuciwa anu pamungkas lumangsung. Kuciwa anu kahiji kaalaman ku jalma-jalma anu digambarkeun minangka “Daniel” dina 18 Juli 2020. Kuciwa anu pamungkas kaalaman ku pamingpin tina “sapuluh raja,” nya éta Amérika Serikat, nalika murtad nasional nganteurkeun karuksakan nasional tina Islam.

Urang baris ngaréngsékeun ringkesan jeung kacindekan tina pasal kadua Kitab Daniel dina artikel salajengna.

“Setan geus ngajadikeun dunya tawanan. Manehna geus ngenalkeun hiji sabat brahala, jeung saolah-olah méré ka dinya pentingna anu kacida gedéna. Manehna geus nyokot panghormatan dunya Kristen tina Sabat Gusti pikeun dipasrahkeun ka sabat brahala ieu. Dunya sujud ka hiji tradisi, hiji parentah jieunan manusa. Sakumaha Nebukadnesar ngadegkeun patung emasna di tanah rata Dura, sarta ku kituna ngagungkeun dirina sorangan, kitu deui Setan ngagungkeun dirina dina sabat palsu ieu, anu ku anjeunna geus dipalingkeun pakéan kaagungan sawarga.”
Review and Herald, 8 Maret 1898.